

MINISTERIET FOR BØRN, LIGESTILLING,
INTEGRATION OG SOCIALE FORHOLD

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 8. juli 2014

Tlf. 33 92 93 00
Fax. 33 93 25 18
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr.2014-4990

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 11. juni 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 413 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Spørgsmål nr. 413:

"Ministeren bedes redegøre for, hvordan man håndterer bandemedlemmers kærestes, når de flygter fra et voldeligt forhold, jf. at spørgeren er bekendt med, at disse afvises på kvindekrisecentrene på grund af fare for de andre beboere. Ministeren bedes desuden redegøre for, hvilke initiativer der er målrettet denne gruppe med særlige sikkerhedsbehov, og om der evt. kan være behov for at etablere særlige safehouses til disse kvinder?"

Svar:

Efter serviceloven skal kommunalbestyrelserne tilbyde midlertidigt ophold i boformer til kvinder, som har været udsat for vold, trusler om vold eller tilsvarende krise i relation til familie- eller samlivsforhold. Bestemmelsen har til formål, at der ydes - ofte akut - hjælp til voldsudsatte kvinder, der har behov for et midlertidigt botilbud. Det er efter serviceloven det faktiske behov for hjælp, der er afgørende, når der ydes støtte, og ikke årsagen til, at behovet er opstået. Kommunalbestyrelsens forpligtelse til at tilbyde hjælp i form af et midlertidigt botilbud på kvindekrisecenter med den omsorg og beskyttelse, dette indebærer, gælder således også for ekskærestes til bandemedlemmer.

I forbindelse med optagelse i kvindekrisecenter vil der af krisecentret sammen med kvinden blive foretaget en vurdering af kvindens særlige behov. Heri indgår også, om der af hensyn til kvinden selv eller til kvindekrisecentrets øvrige beboere er behov for særlige sikkerhedsmæssige foranstaltninger.

Det fremgår af vejledning nr. 14 af 15. februar 2011 om botilbud mv. til voksne efter reglerne i almenboligloven, serviceloven og friplejeboligloven, at hvis det af fx pladshensyn ikke er muligt at optage kvinden, skal lederen bistå kvinden med at få plads på et andet krisecenter. Tilsvarende vil gøre sig gældende, hvis særlige sikkerhedsmæssige årsager forhindrer, at kvinden kan optages i det aktuelle krisecenter.

I situationer, hvor det af krisecentret vurderes, at krisecentret ikke kan sikre den pågældende kvindes egen eller medbeboernes sikkerhed, er der således et samarbejde mellem krisecentrene, der betyder, at det aktuelle krisecenters ledelse kan tilbyde at få kvinden optaget i et andet krisecenter, fx et krisecenter i et andet geografisk område, som kan opfylde de beskyttelsesmæssige krav, som der er behov for.

Ud fra en vurdering af det konkrete trusselsbillede sker der således en viderehenvisning eller revisitering, således at kvinden tilbydes en plads, hvor hensynet til hendes sikkerhed kan imødekommes.

Er en kvinde i målgruppen for at kunne optages i kvindekrisecenter, vil kvinden således ikke blive afvist, men i samarbejde mellem krisecentrene blive tilbudt optagelse i et krisecenter, der vil kunne håndtere det trusselsbillede, der måtte være aktuelt.

Da der, som nævnt ovenfor, i serviceloven alene lægges vægt på borgerens behov for støtte – og ikke på årsagen hertil – er der ikke i serviceloven specifikke indsatser, der udelukkende har til hensigt at imødekomme behov hos kvinder, der tidligere har været kærestere med bandemedlemmer.

Det vurderes heller ikke, at der er behov for, at der i serviceloven etableres særlige krisecenterpladser eller lignende til kvinder, der tidligere har været kærestere med bandemedlemmer.

Manu Sareen

/ Anders Møller Jakobsen